

#AGORA

WROMANE
MICLESCU | NEACȘU | SECARĂ | VELEA

Editor: Loredana Tîrzioru
Redactor: Rodica Sokola
Coperta colecției: Tudor Neacșu
Foto copertă: Octav Drăgan
Tehnoredactare: Alina Guțuleac

Editura BrumaR
300050 Timișoara,
str. A. Popovici 6
tel.: 00744 787 959
e-mail: office@brumar.ro
www.brumar.ro

Copyright © 2018 | Andrei Velea

Copyright © 2018 | Editura Brumar, pentru prezenta ediție. Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate. Reproducerea integrală sau parțială, pe orice suport, fără acordul scris al editurii, este interzisă.

ISBN 978-606-726-155-4

Descrierea CIP poate fi consultată la
Biblioteca Națională a României

#AGORA

DEMOCRAȚIA NU A FOST NICIODATĂ MAI SEXY!

~ ROMAN ~

ANDREI VELEA

B R U M A R
Timișoara, MMXVIII

IV ROMANE

MICLESCU | NEACȘU | SECARĂ | VELEA

Proiectul literar *IV Romane* s-a născut în septembrie 2015 în Librăria Humanitas din Galați din inițiativa a patru scriitori aflați la momentul scrierii primelor romane: Octavian Miclescu, Tudor Neacșu, Adi Secară și Andrei Velea. Pe durata unui an, autorii au dezvăluit din intimitatea creației și au prezentat publicului fragmente din cărți în timp ce le scriau. Întâlnirile lunare au fost moderate cu multă erudiție, simț critic și umor, de traducătorul, eseistul și publicistul Doru Căstăian. Feedbackul audienței se regăsește în forma finală a romanelor! Iată, cele patru romane văd lumina tiparului în 2018 prin bunăvoința editurii Brumar, într-un fel de punte culturală imaginară care unește vestul cu estul României, cetatea Timișoarei cu portul Galați.

facebook.com/patruromane

Andrei Velea (născut pe 3 februarie 1980, Galați) a debutat cu poezie în *Școala gălățeană* (2001) și cu proză în *Caligraf* (2011). A publicat următoarele cărți de poezie: *Gimnastul fără plămâni*, editura Centrului Cultural *Dunărea de Jos*, Galați, 2010; *Hotel în Atlantida*, editura Fundației Culturale *Antares*, Galați, 2011; *Lumea e o pisică jigărită*, editura *Brumar*, Timișoara, 2012 și *Benzinăria Whiskey*, editura *Paralela 45*, Pitești, 2017. În 2013 a publicat proza scurtă *Orgoliul*, editura Centrului Cultural *Dunărea de Jos*, Galați (colecția „cArtESENȚE”), apoi a publicat colecția de proze scurte *Plaja de la Vadu*, editura *Brumar*, Timișoara, 2013.

Blog andreivelea.blogspot.com.
E-mail avelea@gmail.com.

Motto:

*„The time to hesitate is through
No time to wallow in the mire”*

The Doors, „Light My Fire”

Aceasta este o operă de ficțiune. Asemănarea cu personaje, nume, locuri sau evenimente reale este întâmplătoare, ori presupune o declarată intenție artistică din partea autorului, care va fi considerată în limitele stilului literar.

Bere și pizza la Dakota

*

Valuri de metal, arteziene irigând un cer ars de soare, studente, ținute subtile, umeri tatuati, pulpe bronzate, catifea, buze fade, buze expresive, fese bombate, fese plate, fese pară, spate gol, sugestie de aripi, copii alergând și țipând, spații pârjolate, mămici, bunici, adolescenți călare unul peste celălalt, pipăindu-se înclieați în sărut, biciclete, triciclete, asfalt încins, gropi, semafoare, trafic, troleibuze, căști, ținute demodate, hipsteri, porumbei, rockeri, fotbaliști, manele, cașcarabete, buticuri, mărunțiș, pâine, înghețată, ambalaje în iarbă, ceapă, țigări, țigani, flori, toți transpirați, năclăiți, lipiți de căldură, colaj, melanj, terase pline, bere la halbă, spumă pe stradă și Nespălata, locul clasic de întâlnire din centrul orașului. De fapt, numele statuii de bronz e Fata pe valuri și înfățișează o domnișoară goală, stropită încontinuu de pești metalici. De aici și porecla. Câțiva localnici au considerat de cuviință să semneze o petiție prin care să ceară primăriei să adauge lenjerie intimă statuii. Bănci, librării, gherete, mașini clae peste grămadă, spații interzise respirației, tunel cu geamuri sparte, vitrine, claxoane, oameni alungați din propriile vieți, turații în gol, motoare, praf și lux, fete la produs, table de șah, moși, babe, popcorn, vată de zahăr, baloane, copaci scrijeliți cu perspectivele cele mai iluzorii, țigări scumpe, dar mai ieftine decât timpul dat

înapoi, versuri sub linia blugilor, bănci, adidași, tocuri cui, sandale, glezne de căprioară, combinat, un desen cu creta pe asfalt, șotron, stații de autobuz, drogați lunatici, poem urban, bisexual, trisexual, dezordonat, apolitic, o curbă la nouăzeci de grade și, vizavi, Dakota.

*

În momentul în care ai ieșit pe ușa blocului, nici n-ai apucat să o închizi ca lumea, cerșetorul de pe băncuța din față a devenit deodată activ după ore în șir de hibernare, a întins niște priviri lungi, pătrunzătoare, dar umile către tine, după care te-a luat tare cu „N-am mai mâncat de-o săptămână, șefu!” Nu i-ai putut rezista, așa că ai lăsat ușa de metal greu, tatuată cu graffiti alambicate, să se izbească de rama cu vopsea scorojită, metal pe metal, parcă în ciuda vecinilor de la parter, te-ai scormonit prin buzunare după o bancnotă de cinci lei și i-ai întins-o cu gesturi grăbite. Știai bine textul, ți-l turna ori de câte ori nu mai săreai cu o atenție două, trei zile, așa că totul s-a desfășurat cu viteză. Dar nu l-ai observat pe vecinul de la zece, moșul care căuta de dimineața până seara prin gunoaie, care și-a pus centrală termică în apartament cu banii luați pe reciclarea sticlelor de plastic și care puțea de-ți pica nasul atunci când intra cu nelipsitul lui cățel orb și nespălat în lift, cum a aruncat săgeți de foc înspre tine, că doar ți-a zis el să nu îi mai dai bani cerșetorului din fața blocului, că „se pișă în scară”, iar „ăsta e bloc civilizată, de oameni cu stare, nu țigănie!”

Altceva îți aduna gândurile laolaltă și îți reducea atenția la minim. Oare ce putea să vrea de la tine? Ultima dată când v-ați văzut să fi fost acum vreo cinci ani... Abia terminaseși facultatea, erai la primul tău job... Parcu' de Soft era cadrul, un nume pompos pentru o clădire, fie ea și modernă, din beton și sticlă, care doar închiria birouri